

Π ΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Η κατάληψη <i>Apertus</i> ως απελευθερωτικό εγχείρημα μέσα στην πόλη.....	4
2. Δομές και διαδικασίες στην κατάληψη.....	4
-Η συνέλευση της κατάληψης	
-Αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο και εκδηλώσεις	
-Ταμείο αλληλεγγύης της κατάληψης	
-Δανειστική βιβλιοθήκη και κινηματικό αρχείο	
-Συλλογική κουζίνα-Παραδοσιακός ξυλόφουρνος	
-Πρωτοβουλίες μέσα από τη συνέλευση	
3. Αδιαφεσολάβητη δράση. Η στάση μας απέναντι σε Κόμματα, ΜΜΕ & ΜΚΟ.....	8
4. Για την καταστολή.....	9
5. Η αλληλεγγύη ως στάση ζωής και αγώνα.....	10
6. Τι προτάσσουμε.....	11
7. Εδώ και τώρα.....	16

Π ΑΡΑΡΗΜΑ

I. Ποιοι & ποιες είμαστε. Άπο που προερχόμαστε.....	17
II. Για ποιον κόσμο ογκιζόμαστε.....	20
III. Τη Μαΐου 2010, το πρώτο κείμενο της κατάληψης.....	22

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ & ΘΕΣΕΙΣ

Η ΚΑΤΑΛΗΨΗ APEARTUS ΩΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ ΤΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Η κατάληψη ως πρακτική για εμάς, είναι η επαναοικειοποίηση εγκαταλελειμμένων δημόσιων χώρων και η αξιοποίησή τους μέσω συλλογικών διαδικασιών. Με αυτό το σκεπτικό, την Πρωτομαγιά του 2010, προχωρήσαμε στην κατάληψη του παρατημένου στη φθορά και αναξιοποίητου κτιρίου που βρίσκεται στην οδό Καλυβίων, αρ. 70. Ο χώρος ανακατασκευάστηκε, έγινε λειτουργικός, ζωντάνευσε. Η υπόσταση του άλλαξε. Το κτίριο απέκτησε μια νέα κοινωνική χρησιμότητα, απελευθερώθηκε. Πέρασε από την εγκατάλειψη στην τοπική κοινωνία.

Η κατάληψη Apeartus, αποτελεί έναν επεύθερο κοινωνικό και πολιτικό χώρο στην πόλη. Μια έμπρακτη κριτική και όρνηση του πολιτισμού της ιδιώτευσης, του εμπορεύματος και της ιδιοκτησίας. Ένας τέτοιος χώρος μπορεί να κτιστεί, να συντηρηθεί και να συνεχίσει, μόνο με σχέσεις συντροφικότητας και αλληλεγγύης, ενώ η υπεράσπισή του προκύπτει μέσα από τους ίδιους τοπικούς κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες.

Από την Πρωτομαγιά του 2010 έως και σήμερα, μέσω ανοιχτών κινηματικών και κοινωνικών διαδικασιών, επιλέγουμε να δημιουργούμε έναν τόπο συνάντησης και συλλογικοποίησης, ένα σημείο κοινωνικής και πολιτιστικής αναφοράς, ένα μέρος συγκρότησης παρεμβάσεων και δράσεων μέσα στην πόλη. Εν τέλει, έναν χώρο αντίστασης και αλληλεγγύης. Συνεισφέροντας, έτσι, στο διαρκές κοινωνικό ρεύμα όρνησης των εκμεταλλευτικών και καταπιεστικών σχέσεων, των ιεραρχιών, του έθνικισμού και της πατριαρχίας.

ΔΟΜΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Η συνέλευση της κατάληψης

Το κυρίαρχο όργανο της κατάληψης είναι η εβδομαδιαία συνέλευσή της. Η συνέλευση είναι γενική και αποφασίζει για τα διαχειριστικά θέματα της κατάληψης και τις πολιτικές επιλογές της. Έχει ανοιχτό κοινωνικό χαρακτήρα και λειτουργεί μέσα από σχέσεις ειλικρίνειας, αλληλοσεβασμού και αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Στη συνέλευση δε χωράνε ιεραρχίες, κουμανταδόροι, αυθεντίες, «παλιοί», καθώς και λογικές ανάθεσης. Η συμμετοχή στη συνέλευση είναι επεύθερη, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως δεν επιδιώκεται η συνέπεια απέναντι σε αυτή. Όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται ισότιμα, συλλογικά και αδιαμεσολάβητα με επίτευξη ομοφωνίας ή συναίνεσης μεταξύ των συμμετεχόντων. Σε περίπτωση διαφορών θέσεων

επιδιώκεται η σύνθεση της διαφορετικότητας και όχι απαραίτητα η ομοιογένεια.

Η συνέλευση της κατάληψης ως δυναμικό σύνολο, δεν έχει έτοιμες και πλήρεις θέσεις για όλα. Τα περιεχόμενα του λόγου και της δράσης της συζητιούνται, δοκιμάζονται, συνδιαμορφώνονται και αποφασίζονται σε αυτή, ανάλογα με τις ιδέες που προτάσσονται ή αναδύονται στη συνέλευση, λαμβάνοντας υπόψη τις αποφάσεις προηγούμενων συνελεύσεων. Τα εν λόγω περιεχόμενα ζητούμενο είναι να συντονίζονται με τα δεδομένα της κοινωνικής συγκυρίας και να εξελίσσονται, χωρίς ωστόσο να πραγματοποιούνται πολιτικά άλματα από τη μία συνέλευση στην άλλη.

Η συνέλευση, για εμάς, δεν είναι μόνο μια διαδικασία, αλλά ένας διαρκής κοινωνικός πειραματισμός. Εκτός των άλλων, αποτελεί αναζήτηση κοινών αρνήσεων και επιλογών, για τη δημιουργία συντροφικών σχέσεων στην προσπάθειά μας να οργανώσουμε την καθημερινότητά μας και τις αντιστάσεις μας. (Η ημέρα και η ώρα που πραγματοποιείται η συνέλευση είναι αναρτημένη στο site της κατάληψης.)

Αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο και εκδηλώσεις

Στην κατάληψη λειτουργεί προγραμματισμένο αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο-μπαρ, ώστε να συναντιόμαστε μακριά από τις εμπορευματικές σχέσεις, τα life-style πρότυπα, την αποξένωση και τον αλλοτριωμένο τρόπο διασκέδασης των μαγαζιών.

Στα καφενεία προωθείται η λογική της ελεύθερης συνεισφοράς, για αυτό υπάρχει κούτι ενίσχυσης για την οικονομική στήριξη της κατάληψης (συντήρηση και βελτίωση του χώρου, στήριξη αλληληγγυών δράσεων και εκδηλώσεων κ.ά.) καθώς και του ταμείου αλληληγγύντης κατάληψης. Η ενημέρωση και ο έλεγχος των ταμείων γίνεται ανοιχτά στις εβδομαδιαίες συνελεύσεις. Στα καφενεία προγραμματίζονται συλλογικές κουζίνες, μουσικά αφιερώματα, μουσικοί αυτοσχεδιασμοί κ.λπ. Το πρόγραμμα των καφενείων μπορεί να αλλάξει ή να τροποποιηθεί ανάλογα με τις εκδηλώσεις και τις δράσεις της κατάληψης.

Απέναντι στην κυρίαρχη εμπορευματική πρακτική, οι εκδηλώσεις που γίνονται στο χώρο (βιβλιοπαρουσιάσεις, θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες κ.ά.) πραγματοποιούνται με ελεύθερη πρόσβαση («χωρίς είσοδο») και με ελεύθερη οικονομική συνεισφορά για όποια/ον θέλει να στηρίξει. Η κατάληψη επιλέγει να συνδιαλέγεται με αυτοοργανωμένα εγχειρήματα που αντιλαμβάνονται τον σκοπό των εκδηλώσεων και σέβονται τα χαρακτηριστικά του χώρου. Οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται με αντιεμπορευματικούς όρους, για να αποφευχθεί η διαμεσολάβηση τους χρήματος αλλά και η γενικότερη αναπαραγωγή των εμπορευματικών σχέσεων. Παράλληλα, επιδιώκεται να δημιουργούνται σχέσεις

με κάθε εγχείρημα που παρουσιάζει το έργο του στον χώρο, μακριά από εργαλειακές αντιλήψεις. Σε κάθε εκδήλωση ενυπάρχει η ανάγκη για επικοινωνία και έκφραση και η επιθυμία να εκθέσουμε τις θέσεις μας στην τοπική κοινωνία.

Εκδηλώσεις δεν πραγματοποιούμε μόνο στο χώρο της κατάληψης αλλά και στην πόλη (π.χ. πλατεία Δημάδη, Δημοτικό Πάρκο Αγρίνιου κ.α.) στην προσπάθεια μας να επαναοικειοποιούμε τους δημόσιους χώρους και να παρέμβουμε πολιτισμικά-πολιτικά στην πόλη.

Στο καφενείο-μπαρ, αλλά και σε όλες τις εκδηλώσεις της κατάληψης, δε γίνονται ανεκτές συμπεριφορές που αναπαράγουν τον ρατσισμό, τον σεξισμό και την ομοφοβία. Όπως επίσης δε γίνονται ανεκτές παραβιαστικές και επιθετικές συμπεριφορές, οι οποίες δεν αποσιωπώνται, ούτε συγκαλύπτονται.

Ταμείο αλληλεγγύης της κατάληψης

Βρισκόμαστε στην πλευρά των αγωνιζόμενων, των καταπιεσμένων, των εκμεταλλευόμενων, των ανυπότακτων, της άγριας νεολαίας που αντιστέκεται. Ήπειραντι στην καταστολή του κράτους, προτάσσουμε τη συντροφικότητα, την κοινωνική αλληλεγγύη, τις σχέσεις αλληλοβοήθειας. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται η επιλογή μας να δημιουργήσουμε στην κατάληψη Άρετος (από τον Οκτώβρη του 2013) το ταμείο αλληλεγγύης για την οικονομική στήριξη διωκόμενων για γεγονότα αντίστασης στο Αγρίνιο. Ένα ταμείο που παράλληλα με τις τοπικές υποθέσεις στηρίζει διωκόμενους ή φυλακισμένους αγωνιστές από κάθε περιοχή του ελλαδικού χώρου. Το ταμείο ενισχύεται τακτικά από το αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο-μπαρ της κατάληψης, από εισφορές και από εκδηλώσεις/συναυλίες που γίνονται στον χώρο.

Δανειστική βιβλιοθήκη, κινηματικό βιβλιοπωλείο και κινηματικό αρχείο

Στο πλαίσιο των δομών και δραστηριοτήτων που αναπτύσσουμε στην κατάληψη, συμπεριλήφθηκε η δημιουργία δανειστικής βιβλιοθήκης και κινηματικού αρχείου (τη γενική ευθύνη των οποίων έχει η ομάδα βιβλιοθήκης της κατάληψης) για την προώθηση της ελευθεριακής κουλτούρας και της ευρύτερης αναρχικής-αντιεξουσιαστικής αντίληψης. Η βιβλιοθήκη πειτουργεί δανειστικά από την Άνοιξη του 2017 για την προσωπική επιμόρφωση και ψυχαγωγία του καθενός. Παράλληλα, μαζί με το αρχείο (το οποίο είναι προσβάσιμο σε όλους-ες), επιδιώκει να πειτουργεί ως πηγή πληροφοριών και γνώστης για τον ευρύτερο κινηματικό και αγωνιστικό χώρο της πόλης, καθώς και σαν κινητήριος μοχλός για τη δημιουργία διαδικασιών και δομών αυτομόρφωσης. Να σημειώσουμε πως το αρχείο έχει μια ιστορική βαρύτητα, μιας και περιλαμβάνει αναρχικές, αντιεξουσιαστικές και ελευθεριακές εκδόσεις (εφημερίδες, περιοδικά, μπροσούρες κ.ά.) από τη δεκαετία του '80 έως και σήμερα.

Επίσης, λειτουργεί κινηματικό βιβλιοπωλείο που διαθέτει έντυπα και βιβλία εκδοτικών εγχειρημάτων, τα έσοδα των οποίων καλύπτουν τις ανάγκες για τη συνέχιση των εκδόσεων ή/και στοχεύουν στη στήριξη ταμείων αλληλεγγύης.

Συλλογική κουζίνα-Παραδοσιακός ξυλόφουρνος

Τον Μάρτη του 2017 πραγματοποιήθηκε στην κατάληψη εισαγωγικό εργαστήριο για τη φυσική δόμηση με ελεύθερη συμμετοχή. Στο εργαστήριο αυτό, που διήρκησε έξι ημέρες (21 έως 26 Μαρτίου), κατασκευάστηκε υπαίθρια κουζίνα με ξυλόφουρνο, rocket stove και παγκάκι με σκέπαστρο. Οι τεχνικές που χρησιμοποιήθηκαν ήταν: στοιβαχτός πηλός (cob), τσατάς, πλιθιά, γεώσακοι. Το έργο ολοκληρώθηκε μέσα από συλλογικές διαδικασίες με ισότιμη συμμετοχή στη λογική του μοιράσματος ιδεών, γνώσεων και τεχνικών. Έκτοτε, με τον ξυλόφουρνο οι πρωτοβουλίες για συλλογική κουζίνα ενισχύθηκαν. Οι συλλογικές κουζίνες πραγματοποιούνται είτε αυτόνομα είτε συνοδεύοντας τις εκδηλώσεις της κατάληψης. Έτσι συναντίομαστε, προμηθευόμαστε υπλικά, ψήνουμε, μαγειρεύουμε και απολαμβάνουμε το φαγητό όλοι μαζί, συμμετέχοντας ο καθένας με τον τρόπο του και με τις δυνατότητές του. Με το κουτί οικονομικής ενίσχυσης συμβάλλουμε ελεύθερα στα έξοδα της κουζίνας και στη βιωσιμότητα του εγχειρήματος. Στη συλλογική κουζίνα δεν καλύπτεται μόνο η ανάγκη μας για τροφή αλλά και για συντροφικότητα.

Πρωτοβουλίες μέσα από τη συνέλευση

Μέσα από τη συνέλευση είναι ζητούμενο να δημιουργούνται θεματικές πρωτοβουλίες ή ομάδες εργασίας, με ανοιχτό πάντα χαρακτήρα. Επίσης στην κατάληψη μπορούν να βρουν στέγη (μόνιμα ή για ορισμένο κύκλο δράσης) εγχειρήματα, τα οποία μέσα από τη δράση τους, συν τοις άλλοις, εμπλουτίζουν τα πολιτικά σκεπτικά και ενισχύουν τις δραστηριότητες του χώρου. Οι πρωτοβουλίες, οι ομάδες και τα εγχειρήματα διατηρούν την αυτονομία τους, αλληλοεπιδρούν, ωστόσο, με τη συνέλευση και κινούνται σύμφωνα με τις βασικές αρχές και θέσεις της κατάληψης. Με αυτόν τον τρόπο οι πόρτες της κατάληψης παραμένουν ανοιχτές στη συμμετοχή ατόμων, δομών και συλλογικοτήτων.

Σχέσεις με άλλα αυτοοργανωμένα εγχειρήματα & κοινωνικά αντιστεκόμενα κομμάτια

Η κατάληψη, αποτελεί κομμάτι ενός ευρύτερου κινήματος αντίστασης και αλληλεγγύης. Έτσι δεν είναι μόνη της και ξεκομμένη από τους υπόλοιπους αυτοοργανωμένους κοινωνικούς χώρους. Στηρίζει και στέκεται αλληλέγγυα σε αυτούς, όπως και σε κάθε αυτοοργανωμένο συλλογικό εγχείρημα. Παράλληλα, θεωρώντας αναγκαιότητα την πολιτική αλληλεπίδραση με άλλα εγχειρήματα ή άλλα κοινωνικά αντιστεκόμενα κομμάτια, αναζητά τη σύνδεση μαζί τους. Μια σύνδεση, που δεν αποζητά απαραίτητα την πολιτική ταύτιση, αλλά στοχεύει στην αναβάθμιση των πολιτικών διαδικασιών, στο χτίσιμο σχέσεων αμοιβαίων εμπιστοσύνης, αλληλοσεβασμού και συντροφικότητας, στο δυνάμωμα τελικά των κοινωνικών ταξιδιών αγώνων.

ΑΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗ ΔΡΑΣΗ. Η ΣΤΑΣΗ ΤΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΚΟΜΜΑΤΑ, ΜΜΕ ΚΑΙ ΜΚΟ

Η αδιαμεσολάβητη δράση αποτελεί πρωταρχική πολιτική επιλογή της κατάληψης, για αυτό μένουμε μακριά από Κόμματα, Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (ΜΜΕ) και Μη-Κυβερνητικές Οργανώσεις (ΜΚΟ). Θεωρώντας πως δημόσιος είναι ο χώρος στον οποίο η κοινωνία λαμβάνει αποφάσεις, επιλέγουμε τη συμμετοχή σε εγχειρήματα που αρνούνται τη διαμεσολάβηση από κρατικές δομές.

Κόμματα

Τα κόμματα (του φάσματος της αριστεράς κ.λπ.) λειτουργούν ρεφορμιστικά μέσω ενός γραφειοκρατικού τύπου οργάνωσης και δραστηριοποιούνται αποκλειστικά μέσα στα στενά όρια της αστικής νομιμότητας. Ταυτόχρονα, αποβλέπουν στην ικανοποίηση των κομματικών-πολιτικών τους συμφερόντων, εξαργυρώνουν με ψήφους τους εκάστοτε αγώνες τους, συκοφαντούν και λοιδορούν κάθε ακπδεμόνευτο αγώνα που δε χωράει στην κομματική τους ατζέντα, ενώ το όραμα τους είναι η κατάληψη της κεντρικής εξουσίας. Στην πραγματικότητα το κόμμα είναι ένα είδος πειθάρχησης των αγώνων, υπαγωγής των αμέτρητων τρόπων αντίστασης στο κομματικό πρόγραμμα και στον υπέρτατο σκοπό των εκλογών.

Έτσι, δε συμμετέχουμε σε καμία κομματική δομή, δε συνεργαζόμαστε με καμία κομματική ηγεσία, αποκαλύπτουμε τη διάθεση ψηφοθηρικής εκμετάλλευσης των αγώνων από τα κόμματα και τη χειραγώγησή τους από τον γραφειοκρατικό συνδικαλισμό. Προωθούμε την αυτοοργάνωση και την ισοτιμία στη λήψη αποφάσεων, ενάντια στις ιεραρχημένες σχέσεις, τους ρόλους, την αντιπροσώπευση και κάθε μορφή διαμεσολάβησης.

ΜΜΕ

Τα ΜΜΕ, ως κυρίαρχο όργανο προπαγάνδας του κράτους, διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της κοινής γνώμης, ενώ έχουν οργανική σχέση με τα οικονομικά συμφέροντα του κεφαλαίου. Διαχρονικός είναι ο ρόλος τους απέναντι στους ακπδεμόνευτους αγώνες, τους οποίους σπεύδουν να συκοφαντήσουν και να στιγματίσουν ως «απειλή για το κοινωνικό σύνολο». Παράλληλα, ενισχύουν το θέαμα ως κοινωνική σχέση, δημιουργώντας το ψευδές αίσθημα της κοινότητας (έθνος, πατρίδα, οικογένεια, καταναλωτικά πρότυπα κ.ά.) συγκαλύπτοντας την ανισότητα, την εκμετάλλευση και τον αποκλεισμό, ενώ ταυτόχρονα θέλουν να διαχωρίζουν τους ανθρώπους, τσακίζοντας κάθε έννοια του συλλογικού, προωθώντας μια ατομοκεντρική θεώρηση.

Λέμε «όχι» στην τηλεπρέζα και στην εξάπλωση της κοινωνικής ύπνωσης. Άρνούμαστε οποιαδήποτε σχέση με δημοσιογράφους και ΜΜΕ. Ενισχύουμε τις αυτοοργανωμένες δομές αντιπληροφόρησης και τις κινηματικές υποδομές και

υποστηρίζουμε τη δημιουργία νέων. Επιπρόσθετα, ανιχνεύοντας στον ψηφιακό κόσμο μέτωπα ενάντια στο μονοπάλιο της ενημέρωσης και στην κατασκευή της κυρίαρχης ιδεολογίας από κράτος και κεφάλαιο, είναι σημαντικό να ενισχυθούν οι μάχες για τις ψηφιακές ελευθερίες, όπως επίσης κομβικής σημασίας είναι η αντιπληροφόρηση και η ενημέρωση από τα κάτω μέσω διαδικτύου.

ΜΚΟ

Οι καταλήψεις δε μπορεί να αποτελούν τόπο και τρόπο για την επέκταση μηχανισμών ενσωμάτωσης, αφομοίωσης και εφορυχασμού, όπως αυτών των ΜΚΟ. Οι ΜΚΟ χρηματοδοτούνται κυρίως από το κράτος και οργανισμούς που ελέγχονται από το κεφάλαιο, γεγονός που κάνει ξεκάθαρο πως οι δραστηριότητες τους κατευθύνονται από τα συμφέροντα των χρηματοδοτών τους. Συν τοις άλλης, δημιουργούν την ψευδαίσθηση στον κόσμο που συμμετέχει σε αυτές ότι επιτελούν το κοινωνικό έργο που τους αναπογεί, αποσβένοντας κοινωνικές αντιστάσεις. Η αποδοχή, λόγου χάρη, από την πλευρά των ΜΚΟ της στρατιωτικής διαχείρισης των μεταναστών (κέντρα κράτησης-στρατόπεδα συγκέντρωσης) και η πολιτική νομιμοποίησή της μέσω μιας ρητορικής των «ίσων αποστάσεων», δείχνει πως η δράση τους δεν είναι μόνο «φιλανθρωπική», αλλά συμβάλλει στη γενικότερη αναδιάρθρωση των κοινωνικών σχέσεων, διαιωνίζοντας τις συνθήκες καταπίεσης και εκμετάλλευσης.

Απέναντι στην «αμεροληψία» των ΜΚΟ προβάλλουμε τους αδιαμεσολάβητους αγώνες ντόπιων και μεταναστών, την αλληλοβιόνθεια των «από κάτω», τις σχέσεις και τις δομές αλληλεγγύης.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Οι καταλήψεις και οι αυτοοργανωμένοι κοινωνικοί χώροι που επιδιώκουν να αποτελέσουν ρωγμή στον κορμό της κοινωνικής συναίνεσης, δεν έπαψαν να βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής, αντιμετωπίζοντας ένα ποικιλόμορφο φάσμα κρατικών και παρακρατικών επιθέσεων που αποσκοπούν στην αποποιητικοποίηση, τη συκοφάντηση, την τρομοκράτηση, την περιθωριοποίηση και την καταστροφή τους. Κάτι το οποίο αποτελεί, πλέον, μέρος του κεντρικού πολιτικού σχεδιασμού του κράτους (π.χ. τελεσίγραφο Χρυσοχοϊδη Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2019) ακολουθώντας πιστά το αντί-εξεγερσιακό σχέδιο που υιοθετήθηκε μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008.

Η υπεράσπιση όλων των καταλήψεων, δεν μπορεί παρά να είναι κομμάτι του αγώνα για αυτοκαθορισμό και αυτοδιάθεση. Αφορά όλους τους αυτοοργανωμένους κοινωνικούς χώρους, γιατί όταν απειλείται ένας, απειλούνται και όλοι οι υπόλοιποι. Αφορά κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι, που νοιώθει τα δεσμά

του όποι και πιο πολύ να το πνίγουν. Αφορά κάθε ανυπότακτο άνθρωπο που δε δέχεται τα δεσμά της καθημερινότητας, που αρνείται να φιμωθεί και προσπαθεί να σπάσει την παγερή σιωπή της απάθειας.

Ως κατάληψη *Apertus*, ένας χώρος που στο παρελθόν έχει δεχθεί παρακρατικές φασιστικές επιθέσεις, σε μια πόλη με δεκάδες διώξεις αναρχικών, αντιεξουσιαστών και αντιφασιστών, δε θα μπορούσαμε παρά να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας και να στηρίξουμε τις καταλήψεις, τους αυτοοργανωμένους χώρους και τους αγώνες που δέχονται την καταστολή του κράτους, του παρακράτους και κάθε λογής τραφμού.

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΩΣ ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Σε όλες τις ιστορικές φάσεις της ανθρωπότητας, η αλληλεγγύη αποτελεί υψηλή κοινωνική αξία και κεντρικό κοινωνικό πρόταγμα, σε αντίθεση με τις σχέσεις εκμετάλλευσης και καταπίεσης που βασίζονται εξοπλοκλήρου σε φαινόμενα επιβολής. Γι' αυτό η αλληλεγγύη βρίσκεται πάντα στο στόχαστρο κάθε εξουσίας.

Στα πεδία των κοινωνικών αντιστάσεων, η αλληλεγγύη είναι στάση ζωής και αγώνα, αποτέλεσμα συνειδητής επιλογής. Πηγάζει από την αναγνώριση της θέσης όλων εμάς, των «κοιλασμένων», μέσα στην κυριαρχία ενός κόσμου καταπίεσης, εκμετάλλευσης, αλληλοτρίωσης και αποξένωσης. Σε αυτά τα πεδία, η αλληλεγγύη εκφράζεται με ποικίλους τρόπους: ηθική συμπαράσταση, υλική υποστήριξη, νομική υπεράσπιση, πολιτική στήριξη, ενίσχυση του αγώνα, συνέχιση του ίδιου του αγώνα.

Η αλληλεγγύη ως πολιτική σχέση, δε γυρεύει πολιτικά ανταλλάγματα και ισοδύναμα. Λειτουργώντας ως πολιτική διασύνδεση και αλληλεπίδραση, αποτελεί τους ουσιαστικούς δεσμούς στις κοινότητες αγώνα, το συνεκτικό στοιχείο στον δρόμο. Στα ευρύτερα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια είναι σήμα αφύπνισης, πυροκροτητής δράσης.

Για τους/τις φυλακισμένους/-ες αγωνιστές/-τριες (ντόπιους/-ιες ή μετανάστες/-τριες), η αλληλεγγύη έχει μια επιπλέον αξία. Διατηρεί ανοιχτούς τους δίαυλους επικοινωνίας και της ενεργής συμμετοχής τους σε πολιτικά ζητήματα, πραγματώνοντας την από κοινού (εντός και εκτός των τειχών) αποτροπής της ηθικής, διανοτικής και πολιτικής εξόντωσης, στην οποία αποσκοπεί η φυλάκισή τους. Παράλληλα, η αμφίδρομη επικοινωνία επιτρέπει τους αγώνες να κυκλοφορήσουν από τις πλατείες και τους δρόμους των πόλεων, στα κελιά και τους διαδρόμους των φυλακών και το αντίστροφο.

Η αλληλεγγύη, δεν παραβλέπει τις διαφορετικές πολιτικές στοχεύσεις στα ποικίλα μέτωπα των αγώνων. Χωρίς, ωστόσο, αυτό να είναι αποτρεπτικός παράγοντας για την εκδήλωσή της. Στόχος της είναι να αντιταχθεί στον κοινωνικό κατακερματισμό, να σπάσει τους κλοιοιούς της απομόνωσης των εστιών αντίστασης και όχι να δημιουργήσει κι άλλους.

Τέλος, για εμάς, η αλληλεγγύη ως πολιτική σχέση, οφείλει να ασκεί γόνιμη κριτική, να ανατροφοδοτείται και να αξιολογείται με όρους ειλικρίνειας και συντροφικότητας. Επιμένοντας, όμως, να εκπέμπεται προς όλες τις κατευθύνσεις, διατηρώντας ανοιχτό τον ορίζοντα της γενίκευσης της ανατρεπτικής δράσης και της κοινωνικής απελευθέρωσης.

ΤΙ ΠΡΟΤΑΣΣΟΥΜΕ

-Παλεύουμε ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και την πατριαρχία, στον κρατικό έλεγχο και την καπιταλιστική πειθάρχηση. Ενάντια στην καταπίεση, την εκμετάλλευση και τον αποκλεισμό. Στεκόμαστε εκθρικά απέναντι σε κάθε τι που αναπαράγει ιεραρχικές και εξουσιαστικές σχέσεις, διακρίσεις και ανισότητες.

-Στήνουμε οδοφράγματα απέναντι στην κρατική καταστολή και στις μεθόδους απόσπασης κοινωνικής συναίνεσης, ενώνοντας τη φωνή μας μαζί με όσους και με όσες κατεβαίνουν στον δρόμο και αγωνίζονται. Μαζί με τον κόσμο του αντιφασισμού, μαζί με την ανυπότακτη και την άγρια νεολαία που αντιστέκεται, κόντρα στις επιλογές της συντηρητικοποίησης, στη μιζέρια της απραξίας, στην πλάνη του «βιολέματος».

-Αντιτασσόμαστε στο σύγχρονο κοινωνικό μόρφωμα της εξουσίας με τα σχολικά κελιά, τους στρατώνες, τα εργασιακά κάτεργα, τα σωφρονιστικά ιδρύματα, τα κέντρα κράτησης-στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, τις φυλακές υψίστης ασφαλείας, τα ψυχιατρεία, αναγνωρίζοντας τους ως τόπους που κυριαρχούνται από τις αρχές του εγκλεισμού, της πειθαρχίας του χρόνου, της μηχανοποίησης της καθημερινότητας, της κοινωνικής ιεραρχίας, του εκμιδενισμού των αναγκών, της υποταγής σώματος και νου.

-Είμαστε ενάντια στον φασισμό, τον ρατσισμό, τις έμφυλες διακρίσεις, τον σεξισμό και την ομοφοβία. Αντιστεκόμαστε στον έλεγχο, τον αποκλεισμό και τη διαπόμπευση στιγματισμένων ή/και αδύναμων κοινωνικών ομάδων (μεταναστών, Ρομά, ΛΟΑΤΚΙ+, τοξικοεξαρτημένων, εκδιδόμενων ατόμων, ατόμων με ψυχιατρική εμπειρία, ΑμεΑ κ.ά.), ενώ σε κοινωνικό επίπεδο υποστηρίζουμε προσεγγίσεις που ευνοούν την αυτονομία τους, τη χειραφέτησή τους και όπου χρειάζεται την ανάρρωση/αποκατάστασή τους. Στεκόμαστε

αλληλέγγυες/οι στους αγώνες και τις εξεγέρσεις των μεταναστών/-τριών. Συλλέγουμε και τους διανέμουμε τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης, απαιτούμε επεύθερη μετακίνηση, στέγαση, περίθαλψη, χαρτιά για όλους και για όλες.

-Είμαστε δίπλα και αλληλέγγυοι στους διωκόμενους και φυλακισμένους αγωνιστές, σε όλους τους αιχμαλώτους του κοινωνικού-ταξικού πολέμου που διεξάγεται παντού. Στηρίζουμε και υπερασπίζομαστε τους αγώνες των κρατουμένων για τα δικαιώματά τους, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία τους, ενώ επιδιώκουμε τη διασύνδεση των αγώνων εντός και εκτός των τειχών. Αντιστεκόμαστε στην αναδιάρθρωση-αυστηροποίηση-ιδιωτικοποίηση των φυλακών, ανοίγοντας τον δρόμο για το ολοκληρωτικό γκρέμισμά τους. Ο δρόμος για τη λευτεριά περνάει από τα συντρίμμια κάθε φυλακής.

-Προτάσσουμε την αλληλεγγύη και τους κοινούς αγώνες ντόπιων και μεταναστών εργαζομένων ενάντια στον εκβιασμό της μισθωτής σκλαβιάς και την εντεινόμενη εκμετάλλευση από κράτος και αφεντικά, χωρίς να περιμένουμε τίποτα από τον γραφειοκρατικό-κομματικό συνδικαλισμό. Η οργάνωση σε σωματεία βάσης και η συμμετοχή στους ταξικούς αγώνες είναι η πιο αποτελεσματική άμυνα στην εργασιακή εκμετάλλευση και την εργοδοτική αυθαιρεσία. Επιπρόσθετα, γνωρίζοντας πως η σύγχρονη παραγωγική διαδικασία αποξενώνει τον άνθρωπο από το αντικείμενο της εργασίας του, από τους άλλους ανθρώπους και τελικά από τον ίδιο του τον εαυτό, έχουμε στο νου μας πως η διαδικασία χειραφέτησης θα προαχθεί, μόνο όταν έννοιες όπως «εργασιακή ιθική», «πειθαρχία», «παραγωγικότητα», «καταναλωτισμός» κ.ά., αποτελέσουν παρελθόν στην κοινωνική συνείδηση. Η χειραφέτηση θα θεμελιωθεί, όταν οι εκμεταλλεύομενοι ξεπεράσουν την ετεροκαθορισμένη θέση και ταυτότητα που τους έχει επιβληθεί μέσα στον καπιταλισμό (ως εργατική τάξη) και προχωρήσουν στην αυτοπραγμάτωσή τους ως συλλογικό υποκείμενο αγώνα για τον ριζοσπαστικό μετασχηματισμό της εργασίας και την κοινωνική απελευθέρωση. Επίσης, θεωρούμε αξιοπρεπή επιλογή την ολική ή μερική άρνηση της μισθωτής σκλαβιάς και την αντιστάθμισή της με επιλογές απαλλοτρίωσης κέντρων συσσώρευσης και διαχείρισης κεφαλαίου, τόσο σε ατομικό όσο και σε συλλογικό επίπεδο.

-Ο πόλος και η δράση μας συμπεριλαμβάνουν τα κατεκτημένα, τις αναφορές και τις στοχεύσεις των ριζοσπαστικών φεμινιστικών αγώνων, θεωρώντας πως οι αγώνες ενάντια στην πατριαρχία και τη γυναικεία καταπίεση αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του αγώνα για την κοινωνική χειραφέτηση. Υποστηρίζουμε και ενισχύουμε τους αγώνες ατόμων διαφόρων σεξουαλικών προσανατολισμών, ταυτότητων και εκφράσεων/χαρακτηριστικών φύλου για ορατότητα, ασφάλεια και απελευθέρωση από τα στενά όρια της κυριαρχησης κανονικότητας. Ταυτόχρονα, θεωρούμε πως η εμπορευματοποίηση των σωμάτων μέσω της πορνείας, επισημαίνει το βίαιο περιεχόμενο της σεξουαλικής καταπίεσης, της γυναικείας υποταγής, των στερεοτύπων φύλου, της ετεροκανονικότητας και της πατριαρχίας. Άπαντάμε στις ομοφοβικές επιθέσεις, τη διαπόμπευση εκδιδόμενων ατόμων, τη σεξουαλική κακοποίηση, τους βιασμούς, τις δολοφονίες γυναικών, όσο πιο άμεσα μπορούμε, αναδεικνύοντας ότι τα συστήματα εξουσίας, εκμετάλλευσης και καταπίεσης αλληλοδιαπλέκονται και αλληλοεπιδρούν.

-Διεκδικούμε ελεύθερη πρόσβαση στα κοινωνικά αγαθά (υγεία, τροφή, νερό, ρεύμα, εκπαίδευση, μετακινήσεις κ.λπ.). Στηρίζουμε τους αγώνες των μαθητών, των φοιτητών και των καθηγητών ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, προάγοντας μια συμπεριληπτική, εξατομικευμένη και αντιαυταρχική εκπαιδευτική διαδικασία. Δείχνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους/ες tous/tis εργαζόμενους/ες στο χώρο της υγείας, ενάντια στις ελαστικές σχέσεις εργασίας και τις απολύσεις. Είμαστε ενάντια στους πλειστηριασμούς, στηρίζουμε τις επανασυνδέσεις πλεκτρικού ρεύματος, τη στάση πληρωμών σε πογαριασμούς και ενοίκια, θεωρώντας τη μόνιμη πειτουργική στέγαση βασικό δικαίωμα όλων των ανθρώπων. Συμμετέχοντας στους τοπικούς κοινωνικούς αγώνες, αντιστεκόμαστε στις περιφράξεις και την ερήμωση των δημοσίων χώρων (π.χ. Δημοτικό Πάρκο Αγρινίου), καθώς και στα αναπτυξιακά σχέδια του κεφαλοίου για «αξιοποίηση»-λεπλασία της φύσης (π.χ. Αιολικά Πάρκα, Φράγμα και Εκτροπή του ποταμού Αχελώου κ.λπ.).

-Θεωρούμε σημαντικά τα ζητήματα του σεβασμού και της αξίας κάθε έμβιου όντος, καθώς και της βιωσιμότητας των οικοσυστημάτων του πλανήτη. Δε μπορεί να υπάρξει αρμονική συμβίωση ανθρώπων, ζώων, φύσης μέσα στο πεδίο της καπιταλιστικής ανάπτυξης που μετατρέπει, όλο και πιο εντατικά, τον πλανήτη σε ένα απέραντο εργοτάξιο, με σοβαρές επιπτώσεις σε όλους τους ζωντανούς οργανισμούς. Ξεκάθαρο παράδειγμα αποτελεί η νόσος του νέου κορωνοϊού (COVID-19), ως συνέπεια του σύγχρονου βιομηχανοποιημένου συστήματος παραγωγής της τροφής. Ενός συστήματος παραγωγής, που σε συνδυασμό με όλην την παράγοντας (διαταραχές στα οικοσυστήματα, κλιματική αλλαγή, ταχύτητα των μετακινήσεων κ.ά.) καθιστά όλους τους οργανισμούς συνεχώς εκτεθειμένους στην απειλή εμφάνισης λοιμωδών νοσημάτων. Με πρόσχημα, λοιπόν, τη διαχείριση της εν πλάνω νόσου, κράτος και κεφάλαιο ενισχύουν τη διαρκή επίθεση που έχουν εξαπολύσει στην κοινωνία. Μια επίθεση που πραγματοποιείται με την καθολική εφαρμογή του κράτους-έκτακτης ανάγκης, την αναβάθμιση του ελέγχου, την επιτήρησης και της καταστολής, την εντατικοποίηση της μισθωτής σκλαβιάς, την ανάπτυξη νέων κύκλων καπιταλιστικής συσσώρευσης σε παλιές και νέες περιοχές εκμετάλλευσης, τη μονιμοποίηση της καραντίνας και των υγειονομικών οδηγιών, την αναδιάρθρωση και την επιβολή νέων πειθαρχήσεων σε όλες της βαθμίδες της εκπαίδευσης, το μόνιμο χαρακτήρα του καθεστώτος εξαίρεσης σε πληθυσμούς που είναι «αόρατοι» ή «περισσεύουν» (μετανάστες, Ρομά, κρατούμενους, φυλακισμένους αγνωστές, τοξικοεξαρτημένους, ατόμων με ψυχιατρική εμπειρία κ.ά.), την τηλε-καθημερινότητα με την υποχρεωτική ψηφιακή μεσολάβηση σε όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής, το βίαιο μετασχηματισμό των κοινωνικών σχέσεων. Από τη δική μας πλευρά, σε αυτή τη συνθήκη, δε σιωπούμε στον επιβαλλόμενο διαρκή μονόλιο της εξουσίας και τη συστηματική διάχυση του στην κοινωνία που έχει ως συνέπεια την εσωτερίκευσή του από αυτήν. Δε δείχνουμε καμία ανοχή και δεν πειθαρχούμε στην επιβολή της ατομικής ευθύνης και στις οδηγίες-προσταγές των ειδικών που λειτουργούν σαν φερέφωνα των κρατικών μηχανισμών. Διεκδικούμε την άμεση και χωρίς αντίτιμο πρόσβαση στις δομές υγείας. Προτάσσουμε τη συλλογική προστασία, τη δημιουργία/ενίσχυση αυτοοργανωμένων δομών και δικτύων αλληλοβοήθειας, ενάντια στις απαγορεύσεις, σε παλιές και νέες πειθαρχήσεις, στη συνολική υποτίμηση της ζωής μας.

-Εναντιωνόμαστε στον «Θαυμαστό Καινούργιο Κόσμο», όπου οι τεχνοεπιστήμες και οι έξυπνες συσκευές -κατευθυνόμενες από το κεφάλαιο- ρυθμίζουν τις κοινωνικές σχέσεις, μεσολαβούν σε κάθε μορφή επικοινωνίας, αλλοιοτριώνουν τη ζωή μας, λειτουργούν ως μέσο ελέγχου και πειθάρχησης, δίνοντας μας επίπλαστες λύσεις αντιστάθμισης στη μιζέρια που βιώνουμε στα σύγχρονα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς. Συν τοις άλλοις, τα εν πλάνω εμπορεύματα αποκτούν μια αυθύπαρκτη αξία που δε συνδέεται ούτε με την ανθρώπινη εργασία ούτε με τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα των καπιταλιστικών σχέσεων. Τέλος, οι τεχνοεπιστήμες και οι έξυπνες συσκευές, λειτουργούν ως μέσο αποκοπής από τη φύση,

παρεμβαίνοντας καθοριστικά στη δυνατότητά μας να έχουμε μια αρμονική σχέση με αυτή.

-Επιδιώκουμε να σταθούμε εμπόδιο στην απόλυτη κυριαρχία της εικόνας στη σημερινή κοινωνία, όπου το «είναι» της ανθρώπινης ουσίας χάνεται και στη θέση του αναδύεται το «φαίνεται». Μιας κοινωνίας, όπου ο άνθρωπος δεν παράγει την ιστορία του, αλλά οιοένα και περισσότερο παράγει την αλλοτρίωση και τη μοναξιά του, την αποξένωση και τον διαχωρισμό του από τους άλλους ανθρώπους και τελικά από την ίδια του τη ζωή. Εγκλωβισμένος σε ρόλους, στερεότυπα και προκατασκευασμένες εικόνες, με το αίσθημα ότι βρίσκεται φυλακισμένος σε ένα ακίνητο παρόν -που λειτουργεί σαν μοναδικός τρόπος θεώρησης της ύπαρξής του-, διεκπεραιώνει μια ζωή όπου οι σχέσεις επισκιάζονται από τα εμπορεύματα και τις αγοραίες εκτονώσεις.

-Εναντιωμάστε στον πόλεμο και την ειρήνη των κυριάρχων, τον εθνικισμό και σε κάθε μορφή μιλιταρισμού. Σαμποτάρουμε τη δολοφονική μηχανή του στρατού, καταδεικνύουμε την αποκτήνωση της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας. Είμαστε δίπλα στους ολικούς αρνητές στράτευσης. Ο πόλεμος είναι ένας και προέρχεται από τον αδυσώπιτο ανταγωνισμό κρατών και κεφαλαιών για την επέκταση ζωνών επιρροής, εκμετάλλευσης, συσσώρευσης και κατανάλωσης. Στην περίπτωση ενός πολέμου, αρνούμαστε να εκτελέσουμε οποιοδήποτε στρατιωτικό καθήκον. Δεν πολεμάμε για κανένα θεό-αφέντη-πατρίδα. Αποτρέπουμε τη διάχυση εθνικιστικού δολητηρίου στην κοινωνία, επιδιώκουμε την αδελφοποίηση μας με τους αντιμιλιταριστές της αντίπερα όχθης, οξύνουμε τις αντιθέσεις για το ξέσπασμα ενός εμφυλίου ταξικού πολέμου και τη μετατροπή του σε κοινωνική επανάσταση.

-Προτάσσουμε την παγκόσμια κοινωνική και ταξική αλληλεγγύη, τη σύνδεση

όλων των αγώνων εντός και εκτός συνόρων. Τη συλλογικοποίηση του κόσμου της εργασίας, των εκατομμύρια ανέργων-θυμάτων της καπιταλιστικής κρίσης, των μεταναστών, των αποκλεισμένων, των κολασμένων όπου γης, των σύγχρονων σκλάβων του λεγόμενου «Τρίτου Κόσμου», συνθέτοντας την παγκόσμια φύση του επαναστατικού προτάγματος.

ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Αγωνιζόμαστε «από τα κάτω» ενάντια στον φόβο, την παραίτηση και τη μοναξιά για μια ζωή με αξιοπρέπεια. Επιλέγουμε τη ρήξη και την ανυποταγή, τόσο σε συλλογικό όσο και σε ατομικό επίπεδο, μακριά από την επιβαλλόμενη πορεία του εφοσυχασμού, της συναίνεσης και της συνδιαλλαγής. Συμμετέχουμε στους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες, επιδιώκοντας τη ριζοσπαστικοποίησή τους, την όξυνσή τους καθώς και τη μεταξύ τους διασύνδεση, με κάθε αίτημα ή διεκδίκηση να συνδέεται με συνολικότερα απελευθερωτικά προτάγματα. Χτίζουμε σχέσεις και δομές αλληλεγγύης και αλληλοβοήθειας. Δημιουργούμε -εδώ και τώρα- συλλογικά αυτοοργανωμένα εγχειρήματα, εστίες αντίστασης και μέτωπα αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφαλαιο.

Ραντεβού στο δρόμο, στους χώρους αγώνα,
στις κοινότητες αντίστασης και αλληλεγγύης.

Συλλογικά και μαχητικά. Αυτοοργανωμένα, αντι-ιεραρχικά και ισότιμα.

Για την παγκόσμια κοινωνική επανάσταση,
για την ατομική και κοινωνική απελευθέρωση.

Για έναν κόσμο χωρίς κράτη, σύνορα, έθνη, πατρίδες,
Καταπίεση, εκμετάλλευση.

Για μια κοινωνία ελευθερίας, ισότητας, αλληλεγγύης και κοινοκτημοσύνης.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Κατάληψη Apertus
Ελεύθερος κοινωνικός χώρος στο Αγρίνιο
Καλυβίων 70
Apertus.squat.gr
apertus@espirv.net

ΠΟΙΟΙ & ΠΟΙΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ. ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΑΣΤΕ.

Η καρδιά μας χτυπά σε κάθε εξέγερση που ξεσπά. Μαζί με κάθε άνθρωπο που πολεμά την εξουσία και τους δογματισμούς. Εμπνεόμαστε και αντλούμε δύναμη από τους αγώνες του παρελθόντος, ακόμη κι αν αυτοί έχουν χαθεί στη δύνη του χρόνου. Όσο και αν έχουν αποσιωπηθεί ή διαστρεβλωθεί από τους νικητές, ο απόνχός τους φτάνει μέχρι το σήμερα.

Από τα χρόνια του Μεσαίωνα που οι ευρωπαϊκοί δρόμοι ήταν δρόμοι αναταραχών, με τις εξεγέρσεις των χωρικών στα φέουδα, ύστερα τον βίαιο διωγμό από τη γη τους, την περίφραξη και τη διάλυση των κοινοτήτων τους. Κι αν η καπιταλιστική πειθάρχηση κατάφερε να επιβληθεί μετά από κατάπνιξη εξεγέρσεων, φυλακίσεις, άσυλα υποχρεωτικής εργασίας, με χιλιάδες γυναίκες να οδηγούνται στην αγχόνη και την πυρά ως μάγισσες, το νήμα των αγώνων το πιάνουν οι ινδιάνοι στις ευρωπαϊκές αποικίες που πολεμούν τους αποικιοκρατικούς στρατούς του λευκού ανθρώπου, προκειμένου να διατηρήσουν τη ζωή και την ελευθερία τους. Αλλά δεν είναι μόνο αυτοί: σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη ιθαγενείς, «άγριοι» και «αυτόχθονες» που ζουν έξω από τον αυτοαποκαλούμενο πολιτισμό, έχουν τα πόδια τους βαθιά ριζωμένα στο χώμα της μπτέρας γης, υψώνοντας ανάστημα στα σιδερένια σαγόνια της προόδου.

Εμπνεόμαστε και παίρνουμε δύναμη από τους κομμουνάριους και τους αβράκωτους της κομμούνας του Παρισίου το 1871, που αρνήθηκαν την κρατική οργάνωση, που μίλησαν για μια νέα κοινωνία, αφήνοντας πίσω τους μια παρακαταθήκη που θα στοιχειώνει για πάντα την κρατική εξουσία. Από τους εργάτες και τις εργάτριες της Πρωτομαγιάς του 1886 που η υψωμένη τους γροθιά φάνηκε σε όλο τον κόσμο, που τροφοδοτεί με λύσσα μέχρι σήμερα τις ταξικές συγκρούσεις. Από τα πρώτα βήματα της Ρωσικής Επανάστασης του 1917 πριν συνθίστει από το γραφειοκρατικό σοσιαλιστικό πρόγραμμα. Από τους εξεγερμένους ναύτες της Κροστάνδης το 1921 που αποκάλυψαν τη δικτατορική φύση του μπολσεβίκικου καθεστώτος και τη Μαχνοβτσίνα, το αναρχικό κίνημα στην Ουκρανία, που ρίχτηκε στη μάχη για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση. Από τους αναρχικούς και αναρχικές στην Ισπανία του 1936 που απελευθέρωναν τα εδάφη τους κοινωνικοποιώντας τα μέσα παραγωγής, μοιράζοντας τη γη, απαλλοτριώνοντας εκκλησίες, ιδρύοντας κοινεκτίβες, ελευθεριακά σχολεία και βιβλιοθήκες.

Κοιτάμε το παρελθόν, με τη ματιά του παρόντος. Για να μη χαθεί η παρακαταθήκη περασμένων αγώνων. Η παρακαταθήκη από τις συλλογικές διαπραγματεύσεις μέσω απεργιών και ταραχών των καπνεργατών/-τριών του Αγρίνιου -και όλης της επιληνικής περιφέρειας- ενάντια στο άγριο ξεζούμισμα του ντόπιου ή προσφυγικού πληθυσμού από τον «καπνέμπορα». Από την εργατική εξέγερση του Μάνη του 1936 στη Θεσσαλονίκη. Από τις μικρές ή μεγάλες μάχες των αγωνιστών και αγωνιστριών στην Κατοχή και τον Εμφύλιο, από τα εργατικά συμβούλια στην Ουγγαρία το 1956, από τις ακοδεμόνευτες κοινωνικές-ταξικές συγκρούσεις σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη.

Η σκέψη μας δεν εγκλωβίζεται. Πλουταίνει από την επαναστατημένη φαντασία των λυσσασμένων του Μάνη του 1968 που δε σαγηνεύτηκαν από το μειλίχιο τέρας του καπιταλισμού και της αποικιοκρατίας, που έδωσαν ορμή στην επαναστατική σκέψη σε όλο τον κόσμο. Από τα κινήματα αμφισβήτησης που επιχείρησαν την έφοδο στον ουρανό με την ανυποταγή να κυκλοφορεί από τα εργοστάσια και τα σχολεία, στις κουζίνες και τις κρεβατοκάμαρες. Από τους ριζοσπαστικούς φεμινιστικούς αγώνες για οικιακό μισθό, έπειγχο γονιμότητας και ισοτιμία, το κίνημα αντικουπούρας των γκέτο που γύρισε την πλάτη στον συμβιβασμό και τον καθωσπρεπισμό. Από τα ανεκπλήρωτα αιτήματα της πολύμορφης εξέγερσης του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 1973. Από τα αντάρτικα πόλης σε όλο τον κόσμο που δε διστάζουν να διαβούν το δρόμο της ένοπλης σύγκρουσης.

Ο κόσμος για τον οποίον παλεύουμε βλασταίνει στις ζούγκλες του Μεξικού όπου οι εξεγερμένες κοινότητες των Ζαπατίστας ανακοινώνουν ξεκάθαρα πως η επανάσταση δεν είναι κάτι το μακρινό. Αρθρώνεται στις καθημερινές κουβέντες των επαναστατών και των επαναστατριών στις ελευθεριακές κοινότητες της Ροζάβα στη Βόρεια Συρία.

Όσο ο έπειγχος και η καταστολή αυξάνονται, τόσο πιο αινιγματικές γίνονται οι κοινωνικές αντιδράσεις. Τόσο πιο απρόβλεπτες γίνονται στον χώρο και τον χρόνο. Η ανυποταγή, ο αγώνας για ελευθερία και αυτοδιάθεση, ήταν, είναι και θα είναι μέρος της ιστορίας. Γι' αυτό και η ιστορία δε πέει να τελειώσει. Γράφεται κάθε μέρα και από εμάς. Γράφεται από τους μαθητές, τους μετανάστες, τους εξεγερμένους, τους περιθωριακούς, τις «αισχρές μειοψηφίες» που έστησαν τα οδοφράγματα οργής και αντίστασης του Δεκέμβρη του 2008 μετά τη δολοφονία του αναρχικού μαθητή Αλέξη Γρηγορόπουλου. Γράφεται από τον κόσμο του αγώνα, που κατά τη διάρκεια της κρίσης, πήρε τη ζωή του στα χέρια του, από τους αντιφασίστες που κρατούν ζωντανή τη μνήμη του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν τσακίζοντας τον φασισμό στον δρόμο, από τα άτομα της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας -και όχι μόνο- που δεν

ξέχασαν ούτε στιγμή τον Ζακ Κωστόπουλο/Zackie Oh, που κάθε μέρα ελευθερώνουν με πάθος τις φυλακισμένες και υπονομευμένες επιθυμίες από μια πογερή και θλιβερή κανονικότητα. Γράφεται από τους φυλακισμένους που βάζουν φωτιά στα κελιά τους, από τους μετανάστες που καίνε τους καταυλισμούς τους. Από αυτούς που δεν κάθονται σπίτι τους, που νοιάζονται για τους άλλους, που στέκονται εμπόδιο σε παλιές και νέες πειθαρχίσεις.

Είμαστε αυτοί που επιζητούν την καταστροφή κάθε μηχανισμού που διοχετεύει τη σκέψη της εξουσίας. Είμαστε μαζί με όλους αυτούς που θέλουν να στήσουν ένα μεγάλο γλέντι πάνω στις στάχτες των υπουργείων, των κυβερνητικών κέντρων, των βιτρών των αφεντικών, των εργοστασίων, των εργασιακών κάτεργων, των αστυνομικών τμημάτων, των κρατητηρίων, των στρατοπέδων, των φυλακών, των ψυχιατρείων.

Με τη ζωή & τους αγώνες του σήμερα.

Για την καθολική ανατροπή του κόσμου της εξουσίας.

Για τις λεύτερες μέρες του αύριο.

Τέσσα στην κοινωνία, υπάρχουν οι υπόκοι όροι και οι αντίστοιχες κοινωνικές σχέσεις που αποτελούν την προϋπόθεση για μια αταξική και ελεύθερη κοινωνία. Βασιζόμενοι/-ες σε αυτό, θεωρούμε πως τα απελευθερωτικά εγχειρήματα του σήμερα και οι αντίστοιχες σχέσεις των αγωνιζόμενων, οφείλονται να αναπτύσσονται με τέτοιο τρόπο, ώστε να δημιουργούν κοινότητες υπό το πρίσμα του μέλλοντος. Δηλαδή, κοινότητες που προεικονίζουν την κοινωνία για την οποία αγωνιζόμαστε. Παρακάτω περιγράφουμε με επιγραμματικό τρόπο την κοινωνία αυτή.

ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ.

Τέσσα από τις κοινότητες αγώνα του σήμερα, με το βλέμμα στραμμένο στις κομμούνες του ούριο.

Ο κόσμος της εικμετάλλευσης, της καταπίεσης και της λεηλασίας μπορεί να τερματιστεί, μονάχα με μια παγκόσμια κοινωνική επανάσταση, που θα συνενώσει όλες τις επαναστατικές και κοινωνικές δυνάμεις. Μια επανάσταση που θα καταργήσει άμεσα το κράτος και όλες τις εξουσιαστικές και ιεραρχικές δομές. Συγχρόνως, θα καταργήσει το χρήμα και το κληρονομικό δικαίωμα. Θα απαλλοτριώσει και θα κοινωνικοποιήσει τα χρήσιμα μέσα παραγωγής και την ιδιοκτησία του κεφαλαίου, θα κοινωνικοποιήσει δομές και υπηρεσίες όπως αυτές της εκπαίδευσης, της υγείας, των επικοινωνιών, των μέσων μεταφοράς/διανομής και άλλων.

Αυτή η επαναστατική αλλαγή της κοινωνικής ζωής, με τη δημιουργία νέων ανθρώπινων και παραγωγικών σχέσεων, θα έχει διαρκή χαρακτήρα, με συχνές νέες επαναστάσεις, οι οποίες θα συμβάλουν στην εξέλιξη και την πολύπλευρη ανάπτυξη του ατόμου και της κοινωνίας, σε αρμονία πάντα με τη φύση. Ταυτοχρόνως, η εργασία, με έναν συνεχή ριζοσπαστικό μετασχηματισμό, θα απελευθερώνεται από τον καταπιεστικό της χαρακτήρα.

Την ευθύνη της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής οργάνωσης θα την έχει η ίδια η κοινωνία, τα συμβούλια και οι συνελεύσεις της. Ο καθένας και η καθεμία, θα μπορεί να συμμετέχει και να συναποφασίζει για όλες τις υποθέσεις που του/την αφορούν στους χώρους όπου ζει, συνεισφέρει και δημιουργεί. Σ' αυτήν την κοινωνία σκοπός θα είναι, η ελευθερία του ενός να μνη περιορίζεται από την ελευθερία του άλλου, αλλά η ελευθερία του καθενός να πραγματώνεται μέσω της ελευθερίας όλων.

Η κοινωνία θα έχει συνομοσπονδιακό χαρακτήρα. Θα οργανώνεται σε αυτοδιευθυνόμενες ελεύθερες κοινότητες (κομμούνες). Οι κομμούνες θα είναι συνδεδεμένες η μια με την άλλη σε τοπικές και περιφερειακές ομοσπονδίες, χωρίς καμία εξουσία, ρυθμίζοντας τις υποθέσεις τους με κοινή συμφωνία και ελεύθερη αποδοχή. Ακολούθως, οι ομοσπονδίες θα οργανώνονται σε συνομοσπονδίες.

Βασική επιδίωξη θα παραμένει ο οικουμενικός χαρακτήρας της κοινωνικής οργάνωσης, μέσω μιας παγκόσμιας συνομοσπονδίας. Η σύζευξη των κομμούνων θα επιτυχάνεται μέσω ενός δικτύου ελεύθερων παγκόσμιων και οικολογικών συγκοινωνιών.

Στη θέση της καπιταλιστικής ανάπτυξης θα υπάρχει η ελεύθερη ένωση όλων των παραγωγών και των συνεταιρισμών βασισμένη στο μοίρασμα, τη συνεργασία και την κοινοκτημοσύνη. Μια ένωση, που θα αξιοποιεί όλες τις παραγωγικές δυνάμεις και θα αναπτύσσει νέες, προωθώντας κάθε είδους ελεύθερη ερευνά (επιστημονική, ιατρική, τεχνολογική, φιλοσοφική κ.ά.) έχοντας ως στόχο την κάλυψη των αναγκών και των επιθυμιών της κοινωνίας, αλλά και του κάθε ανθρώπου ξεχωριστά. Τα παραγόμενα αγαθά θα είναι συλλογικά και προσβάσιμα σε όλους, τη διαχείριση των οποίων θα την αναλαμβάνει η ίδια η κοινότητα.

Καθοριστικό ρόλο θα διαδραματίζει η παιδεία που θα έχει ως σκοπό την ελεύθερη και την πλήρη ανάπτυξη όλων των ανθρώπων. Η μάθηση και η εκπαίδευση θα πραγματοποιούνται με τρόπο συμπεριληπτικό, διαθεματικό και εξατομικευμένο. Επικεντρώνοντας στην αυτενέργεια και την ενεργή συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων στη μαθησιακή διαδικασία, θα είναι εφικτή η αναζήτηση και η καλλιέργεια των δεξιοτήτων, των κλίσεων και των ταλέντων του κάθε ατόμου, μένοντας μακριά από τη στείρα ακαδημαϊκή γνώση, τον ανταγωνισμό και την αρίστευση ως αυτοσκοπό. Θα έχει ελευθεριακό και αντιαυταρχικό χαρακτήρα, δίνοντας έμφαση στην ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας και αλληλοιβούθειας, έχοντας στον πυρήνα της την αγάπη και το πάθος για τη γνώση.

Στη θέση της πατριαρχικής καταπιεστικής οικογένειας θα υπάρχουν ανοιχτές κοινότητες, δίχως διακρίσεις φύλου και ηλικίας, ώστε τα παιδιά να μην υποτάσσονται στον στενό οικογενειακό κύκλο με σχέσεις εξάρτησης, ελέγχου και επιβολής. Μέλημα όλων θα είναι οι νέοι να ανοίγονται ευρύτερα στην κοινωνία, να σχεδιάζουν ανεμπόδιστα όπως θέλουν τις ζωές τους, ξεκινώντας από την πεποίθηση ότι τα παιδιά ανήκουν στους εαυτούς τους και στη μελλοντική τους ελευθερία.

Η παραπάνω μορφή κοινωνικής οργάνωσης αποτελεί τον αναρχικό κομμουνισμό, την αναρχία. Αυτόν τον κόσμο προσπαθούμε να φέρουμε μέσα μας. Αυτόν να συνθέσουμε και να προεικονίσουμε στις κοινότητες αγώνα του σήμερα. Γι' αυτόν τον κόσμο αγωνιζόμαστε.

Απελευθερωμένος Κοινωνικός Χώρος στο Αγρίνιο

Η καθημερινότητα μέσα στην πόλη, περιφραγμένη με καταναγκασμούς, θεσμικούς και κοινωνικούς εκβιασμούς, είναι σχεδιασμένη να μας επιβάλει τους ρυθμούς της, να μας κλέβει το χρόνο, να εγκλωβίζει την επιλογή, να τσακίζει κάθε αυτόνομη κίνηση...

Οι τροχιές στο χωροταξικό και κοινωνικό-πολιτικό πεδίο της πόλης είναι διαγεγραμμένες:

Από τους θεσμούς και τη μισθωτή σκλαβιά, την καταναλωτική φρενίτιδα των εμπορικών καταστημάτων, το σκότωμα της ώρας και τις επαναλαμβανόμενες συναντήσεις των καφετεριών, το σκόρπισμα και την αθροισμένη μοναξιά των clubs, την πλήξη και την ανία της ιδιωτευσης, την απάθεια, την εξατομίκευση και την απομόνωση, την υπάρχουσα ιδεολογία της ιδιοκτησίας, την επιτήρηση και τον έλεγχο από κάθε είδους μπάτσο.

Μέσα σε αυτόν τον ασφυκτικό κλοιό της καθημερινότητας, συναντηθήκαμε κάποιοι άνθρωποι που ζούμε και κινούμαστε στην πόλη του Αγρίνιου, με κοινή επιθυμία τη δημιουργία ενός χώρου, με αντίλεραρχικές και αντιεμπορευματικές δομές, που θα λειτουργεί και θα παρεμβαίνει με βάση τις αρχές της αυτοοργάνωσης και της συντροφικότητας.

Την 1ή Μαΐου του 2010 αποφασίσαμε να καταλάβουμε το κτίριο επί την οδό Καλυβίων 70. Το κτίριο αυτό, ιδιοκτησία της Νομαρχίας το οποίο είχε χρησιμοποιήσει και το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων- από το 2003 και έπειτα παρέμεινε παρατημένο, χωρίς κανενός είδους συντήρησης ή φροντίδας.

Θέτοντας ως σκοπό την αλλαγή κάποιων δεδομένων σε αυτή την πόλη, μπήκαμε στο κτίριο αυτό βάζοντας τέλος στην φθορά του, με στόχο να το επαναφέρουμε στη ζωή, δίνοντας του πολιτική ταυτότητα, καθώς και νέες προοπτικές και κατευθύνσεις στην κοινωνική του χρησιμότητα.

Επειρνώντας τις οποιαδήποτε αρχικές δυσκολίες και με αποφασιστικότητα, κατευθυνόμαστε προς τη δημιουργία ενός απελευθερωμένου κοινωνικού χώρου, ενός χώρου έκφρασης, επικοινωνίας και δημιουργίας, χωρίς αρχηγούς και κουμανταδόρους, εναντία σε ρατσιστικές και σεξιστικές συμπεριφορές και εξουσιαστικά ιδεολογήματα.

Έναν χώρο, που λειτουργώντας με συλλογικές διαδικασίες, ανοίγει και απευθύνεται σε όσους και όσες επιθυμούν να συνδράμουν και στοχεύει στην αδιαμεσολάβητη δράση, μακριά από κόδηματα, μμε, μκο και ανθρωπιστικές ιδιοτέλειες.

Έναν χώρο όπου οι επιθυμίες μας θα συναντούν την δράση των επιλογών μας.

01/05/2010
Κατάληψη Apertus, Καλυβίων 70

